

ILSE KOCH je bila med vojno ravnateljica koncentracijske kempa Buchenwald. Uzakala je pomoriti neštečo žrtev in močim so odrikozo, ki so jih poslali v strojarno. Tam so jih preuredili za pokrivala sobnih svetlik. Vsled teh zločinov je bila Ilse Koch pred ameriškim vojnim sodiščem obsojena v dosmrtni zapor, a na veliko začudenje vse evropske in ameriške javnosti ji je ameriški vojni governer v Nemčiji general Lucius Clay kazen znašal le na par let zapora.

Združeni narodi v homatijah, ki jih ne morejo rešiti

Borba za nadvlasto nad Nemčijo se nadaljuje in se bo še dolgo. — Problem Palestine. — Židje odrevani. — Tudi Grki se "pritožujejo"

Zastopniki Združenih narodov, ki se že par tednov prekajo v Parizu o pritožbi ameriške vlade proti Sovjetski uniji — češ, da s svojo blokado okrog Berlina ogroža svetovni mir.

Moskva nepopustljiva

Andrei Višinski vztraja, da ameriška pritožba proti USSR glede Berlina sploh ne spada pred Združene narode. Potem je nekoliko popustil, a ne toliko, da bi kaj zaledlo v prid pomirjenju.

USSR očividno hoče, da ker je Berlin v Sovjetski uniji, in ker so se zapadne sile odločile organizirati svoj del Nemčije v samostojno državo po svojem vzoru (za obnovitev nemškega kapitalizma), potem nimajo (Amerika, Anglija in Francija) v Berlinu nikake pravice več.

Tako je nastala blokada, ki prizadeva zapadnim silam — največ kajpada Ameriki, ogromne stroške.

Dovažati dvem milijonom prebivalcem v zapadni del Berlina vse potrebujo — z letali — to ni igrač! In stane milijone dolarjev na teden.

Cemo ne skleniti mir z Nemčijo?

Rusi, ki so v propagandi prav tako spretini kakor Američani ali Angleži in veliko bolj kot Francozi, venomer poudarjajo, da so za edinstveno nemško državo, ne pa da se je bi razdelilo. Toda med bivsimi zavezniki se mnjenja krizajo v tem, kakšna naj bo ta nova Nemčija. Ameriška vlada s svojimi sateliti jo hoče preurediti za nov jez proti "boljševizmu" in panslavizmu. USSR pa bi kajpada rada, da naj bo novi rajh nji nakanjen.

V zapadni Nemčiji je Anglija odnehalo od svoje zahteve za socializacijo in vselej tega bo Nemčija spet kapitalistična in militaristična — s to razliko — da bo sedaj v zvezi z Zed. državami, ne pa proti njim.

Pred prvo svetovno vojno je bila le v zvezi z Wall Streetom, torej z ameriškimi karteli in je več ali manj v zvezi z ameriškimi korporacijami še danes. Sovjetska vlada pa zahteva ukinjenje nemških mednarodnih

Dva milijona dolarjev je bilo iz žepov unijskih delavcev vrzeljno proč v kampanji proti omenjenemu zakonu.

Ako bi se unijski glavarji za-

V tej številki

Joško Owen je v tej številki obnovil svoje "Razgovore" in upamo, da bo utegnil nadaljevati z njimi dasi vemo kako je drugod zaposlen. Ovnovi "Razgovori" so na 2. strani.

Clarence Zaitz je uredil angleško stran v tej številki polnoma po svoje in upamo, da bo čitateljem ugajala.

Prvi izkaz prispevkov v sklad za ohranitev Proletarca je v tej številki. Veliko imen ni še v njemu, ker jih Anna Beniger vsled obilice drugega dela še ni utegnila uvrstiti vanj. A bodo objavljeni vsa.

Smo na pragu volitev in tako je velik del tega lista posvečen volilni kampanji za progresivno stranko in pa raznim drugim omenbam glede prerekanja med kandidati.

Citajte dopise, med njimi Shuarjevega in sploh vse kar smo jih mogli uvrstiti.

Australska vlada si ne upa kritizirati Zed. držav

Propagandni odsek australiske vlade je izdal letak o političnih v Zed. državah. Kade cigare vodijo svoje "politične mašine". Letak pravi, da "politične mašine" v Zed. državah kontrolirajo velefinančni in sploh velebizniški interesi.

In da je vse javno življenje pod kontrolo v plivom velekapitalata.

Letak je do pike resničen — namreč ameriško politično življenje pravično predstavlja, toda vlada v Canberri se je domisila, da je bila Avstralija od ameriških političanov med in po vojni deležna velike podpore — zato je propagandnemu uradu ukazala omenjeni letak uničiti.

Svedski social-demokrati nazadovali

Social-demokratska stranka na Švedskem je že dolgo v vladu. Med vojno je bila vladu koalicijo sestavljena, po vojni pa so jo prevzeli socialdemokrati popolnoma, ker so imeli večino v zbornici.

V septembarskih volitvah v parlament je socialdemokratska stranka izgubila precej glasov in v parlamentu nima več absolutne večine. Toda je še vedno najjačja stranka v državi in nobena druga ne bi mogla vladati brez njenega sodelovanja.

Tudi glasovi komunistična stranke — ki je bila na Švedskem že prej šibka, so nazadovali.

Anglija pa je sedaj le še podružnica vnanje politike Zed. držav.

(Konec na 5. strani.)

Unije v volilni kampanji veliko zagrešile

Dnevni tisk poroča, da so unijski AFL, CIO in železničarskih bratovščin potrošile v sedanji volilni kampanji nad dva milijona dolarjev.

Toda čemu? Večinoma — pravijo besedniki unij, za odpravo postave, ki jo poznamo pod oznako "Taft-Hartley Act."

Edini resen kandidat v tej borbi zoper protidelavske zakone je Henry Wallace. Toda prav te iste unije so v agitaciji proti njemu.

Ne sicer unije temveč vodstva unij.

Kajti ako bi bilo tudi članstvo unij s svojimi glavarji, se bi Wallaceovih shodov ne bilo udeleževalo več ljudi kot pa se je Deweyjevih in Trumanovih.

Vzic temu bodo volitve izpadle tako kakor si žele finančni, trgovska komora in zveza industrialcev.

Dva milijona dolarjev je bilo iz žepov unijskih delavcev vrzeljno proč v kampanji proti omenjenemu zakonu.

Ako bi se unijski glavarji za-

KAKO BOSTE VOLILI?

Dne drugega novembra boste imeli prilagost oddati svoj glas za mir, ali pa za vojno. Ali pa lahko ostanete tudi doma, če vam je vseeno.

Nevarnost tretje svetovne vojne je tu in obe starosti — demokratska in republikanska — dasi se dušati za mir, vodita politiko, ki neizogibno vodi v nov krvavi konflikt.

Edini izmed vseh predsedniških kandidatov, ki je resnično za mir in ima tudi MIROVNI PROGRAM, je HENRY WALLACE. In njegov drug, GLEN TAYLOR.

Progresivna stranka je edina v letoski volilni kampanji, ki je za spravo s Sovjetsko unijo in s tem za končanje "mrzle" vojne. In ob enem za preprečenje "vrocne" vojne.

V nekaterih državah bo na glasovnici kar 16 predsedniških kandidatov. A niti eden izmed njih, razen Wallacea, ni za vzajemnost

po svetu, razen v fazah.

Govore o totalitarstvu, a ob enem igrajo v roki fašistični režimi. Trumanova vlada, ki se tudi priglaša za oznanjevalko miru, je sklenila zvezo s fašistično Španijo. In diktator Franco je dal naši vladni baze... Mar v mirovne namene?

Kaj še?

Ves načrt naših "wallstreetarjev" stremi po uničenju držav, v katerih se socialistično ekonomijo resnično uvaja. In v ta namen naši "ekonomski rojalisti" zahtevajo vojno atomskih bomb na sovjetski blok TAKOJ, ne šele ko bo "tudi" Rusija imela tako strahovito morilno oružje.

Progresivna stranka se ne proglaša za socialistično stranko, a ima v sedanji kampanji bolj socialistični program kot pa ga ima Thomasova socialistična stranka, ali trockistična, ali eselistična.

Res — da je Wallace v enem svojih govorov dejal, da je on za "progresivni kapitalizem".

Kar je s tem misil je pomagati tistem "svobodnemu podjetništvu", ki bi bilo pri volji poslovnih tak, da bi tudi delavstvo dobro živel.

Wallace je edini opozicionalni kandidat, ki mu republikanska in demokratska stranka res nasprotuje.

Zato, KER SE GA BOJITA!

Ne zaradi njega in Taylorja, temveč ker sta stopila na čelo ljudskega gibanja, ki je sedaj v vseh reaktivnih krogih NAJBOLJ OBREKOVANO.

Glas za progresivno stranko je glas za MIR, ker sedaj ni vzroka za vojno... Zadnjič kajpada smo ga imeli, ker jo je osilje izrazilo. Sedaj pa v sovjetskem bloku ni niti ene dežele, ki bi jo hoteli, in niti jo noče ljudstvo naše dežele, četudi je strahovito ščuvano vanjo.

Svet je postal po zakonih moderne tehnike enota. Naj postane tudi moralno in socialno. In to je glavno geslo Progresivne stranke, ki ji na volilnem tiketu v novembra načeljujeta Henry Wallace in Glen Taylor.

KOMENTARJI

Voljni boj je končan in milijoni dolarjev je bilo v kampanji vrzeleni proč. Vse bo ostalo takor. Kongres bo ostal v pesteh reakcijah, lovili bomo "komuniste" po uličnih vogalih, pod posteljami in v washingtonskih uradih. Torej vse tako kot doslej. A vendar — spremembe se bodo le dogodile.

Slovenski ubežniki (domoranci?) in drugi "antikomunisti" se v varstvu zvezdnatih zastav navdušujejo za povratek v Jugoslavijo, seveda kadar bo osvobojena izpod "komunizma". zgleda, da Tito ni pri volji uznakniti se niti kominformu. In ja se otepa celo še takoj ostrih tristik iz Moskve.

Jugoslavija bo morala letos skozi zelo ostro zimo. To je pripravil maršal Tito pred rudarji v Boru, kjer je največji rudnik bakra v Evropi. Dejal je, da so izrave kominforma začele z ekonomsko blokado Jugoslavije — zato jugoslovanska petletka ne more naprej kot je bila zanesljvana. Ni strojev iz Čehoslovaške, ne olja iz Romunije, ne dovoza iz Madžarske. Tito je dejal, da si bo moral Jugoslavijo pomagati z naročili iz drugih držav — in cene bodo višje. Neumen je ves ne potreben spor v kominformu — in nastal je zaradi uželjenega samolubija — mogoče pri pokojnem Zdanovu ali kjer že. In kominform nič ne koristi.

Anton Fatur iz Detroita je nam v nedeljo 24. oktobra pokazal, da se s slovensko dramatiko v naših naselbinah lahko še nadaljuje. In njegovi igralci so imeli hvaležno avdijenco. Tu in tam se je pripetilo, da se je kdo zasmehal v prizor, v katerem se ne bi smel — drugače pa so udeleženci spremljali prizor za prizorom največ s solzami v očeh... Več o tej predstavi je podaj na tej strani.

Spanija bo koncem konca morda le rešena za "demokracijo". (Konec na 5. strani.)

Nekaj o naših stvareh

V Chicagu smo prošlo nedeljo prisostvovali na vprizoritvi tridejanske drame "Svet brez sovraštva". Dvorana SNPJ je bila napolnjena — kot se po navadi izražamo — do zadnjega kotačka.

Krožek Progresivnih Slovensk, št. 9 je na uspehu lahko ponosen. Prišel je tudi krožek Progresivnih Slovensk iz LaSalla in okolice v posebnem busu, in prišel so tudi naši starci ter mladi prijatelji iz Waukegana, iz Kenoshe in iz raznih drugih naselbin.

Več o tej sijajni priredbi bodo nedvomno poročali drugi. Otvorila jo je predsednica krožka P. S. Frances Vider. Nato je zapel vrsto pesmi zbor "Franc Prešeren", potem pa je bil predstavljen Anton Fatur, režiser igre "Svet brez sovraštva". Poudaril je, da je to drama, v kateri pa je tudi nekaj smešnih dočkov, a v glavnem je njena vsebina tragedija naroda, ki je med okupacijo strahovito trpel.

V igri so večinoma ženske, ki so bile v zaporu, preganjane, pretepane in tudi "izdajalke", ki so vrnale gestapovce. V nji so nastopile Jenny Urban, Mary Fatur, Mary Rant, Lydia Platt, Josephine Gregorčič, Helen Kržičnik, Frances Kapel, Mary Jurec in pa August Platt, Herman Grebenc in Matt Pink. Anton Fatur, kot že omenjeno, je bil režiser, in priznati se mu mora, da je mojster v tem poslu. Mike Gregorčič pa je bil šepetalec.

Po končanem sporedu so se rojaki in rejakinje iz raznih naselij seznanili drug z drugim — posebno z Detroitčani, in zabava je trajala pozno v večer.

Nekateri so se bali zaradi udeležbe — namreč da ne bo zadostna — kajti vršili sta se isto nedeljo dve drugi priredbi. A naše Progresivne Slovenske, sodelovanjem rojakov in rojakinj v sosednjih naseljih, pa so razprodale toliko vstopnic in privabilo toliko udeležencev, da ni bilo nič stolov praznih.

In nikomur ni bilo žal ker je prišel. Nas v Chicagu pa je veselilo, da smo imeli sedaj spet priliko videti naše Detroitčane na održi in postavili so se kot so se še vselej kadar so prišli na naše odronske priredbe.

Tudi nekaj agitacije za Proletarca je bilo izvršeno na tej priredbi, in za progresivno stranko.

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE
NAROCNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;
za četrt leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne za priobčitev v številki tekočega tedenja.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor..... Frank Zaltz

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.

Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864.

Dvoobrazna taktika Trumanove vnanje politike

Predsednik Truman je govoril pred nedavno konvencijo Ameriške legije v Miami, Florida največ o Rusiji. Pravzaprav samo o nji. Dejal je, da je Zed. državam edino za mir. In je govoril resnico, kajti ljudstvo v splošnem noče vojne, razen kolikor je nahujskanega in misli, da bomo lahko zmagali z našimi atomskimi bombami, ki jih imamo v zaplogi.

Pred Ameriško legijo je rekel Truman med drugim, da je glavni problem, kako ustvariti odnosjeverjetnosti, zaupanja in iskrenosti med nami (Zed. državami) in USSR.

Legionarjem se je opravičeval vsled svojega ukrepa, da bi poslal v Moskvo načelnika vrhovnega sodišča Vinsona na pomenek s Stalinom, ki naj bi skupno odpravila sedanj "zastrupljeno atmosfero."

Ta Trumanova gesta je šla v vodo, ker mu je je preprečil državni departement. Kako naj predsednik, ki je začel z vojno napovedjo USSR reši vprašanje, ali gazimo v vojno histerijo, ali pa smo za mir?

Ker je Truman s svojim oznanim, da bo poslal Vinsona v Moskvo, hotel napraviti vtič—tik pred predsedniškimi volitvami, da je za svetovni mir, in s tem za ukinjenje "mrzle" vojne, je ob enem imel namen odvzeti glasove Henryju Wallaceu in drugim kandidatom Progresivne stranke.

Truman je o odnošajih z USSR govoril pred delegacijo, ki je posebno na svojih konvencijah navdušnjena za homatije, razbijajo pohištvo v hotelih in uganja vse sorte druge komedije. In zato je bilo čudno, čemu si je baš Ameriško legijo izbral za sredstvo sporocanja Moskvi, da smo za mirne odnošaje.

V Kremlu mu ne verjamejo, ker se spominjajo njegovih prejšnjih govorov, posebno onega, v katerem je dejal, da so Zed. države za "borbo zoper komunizem vse povsod." Tako smo v intervenciji na Grškem, kjer vzliz naši milijardi dolarjev gerilcev še nismo ugnali; in naša vlada vzliz toliko naglašani Trumanovi doktrini ni še uspela Čiang Kaišeku poraziti takozvane kitajske komuniste. Vrh tega imamo težave s "komunisti" v Koreji, na Japonskem, v Indokini itd. In proti vsem uporniškim gibanjem po svetu so uposleni ameriški dolarji in ameriška munitiona...

To se s Trumanovimi izjavami, da smo za vzajemnost in za razumevanje drug z drugim nikakor ne vjema.

Ce hočemo—in on poudarja da se trudimo ustvariti z USSR vzajemne odnosje—to res dokazati, potem čemu kovati novo militariščno zvezo proti prav isti državi, o kateri trdimo, da bi radi bili v prijateljstvu z njo?

Zakaj smo sli zoper njo sedaj celo v fašistično Španijo in si v nji najeli vojne baze zoper Španijo in njen "blok", ki bi rad delal za obnovu, ne pa se vojskoval?

Truman s svojo "misijo v Moskvo" ni uspel, ker mu jo je državni tajnik Marshall preprečil. Sicer je predsednik v tem oziru delal jaka nerodno. V eni in isti sapi grozi, potem pomiruje.

"Mi bi radi, da se nezaupnost med nami in Moskvo odpravi", je dejal Truman.

Pokojni Roosevelt je trdil, in Stalin mu je pritrdil, da je vzajemnost mogoča med državami kapitalizma, kakršna je naša, in socializma, kot je Sovjetska unija.

Churchill je pozneje citiral Lenina, da je sodelovanje med kapitalizmom in socialistom nemogoče in nedavno je (Churchill) dostavil, da je to ugotovitev potrdil tudi Stalin. Zato Churchill smatra, da če že mora priti do vojne med "komunizmom" in "kapitalizmom", naj se to zgodi čimprej—dokler imajo samo Zed. države atomske bombe.

A upamo, da se ne bo ena ne druga vladva podala v postolovstvo, iz katerih ne bi imela ne ena ne druga nikakih koristi, človeštvo pa posledice, ki bi bile groznejše kot pa smo jih doživeli—posebno najbolj prizadeta ljudstva—v prvi in v drugi svetovni vojni.

Drugega novembra, ali bo kaj spremembe?

Nad 90 milijonov ljudi v Zed. državah ima volilno pravico. Le približno 60 milijonov izmed njih je registriranih.

L. 1944 se je izmed njih udeležilo glasovanja samo 35 milijonov volilcev, torej veliko manj kot polovica upravnicev.

Cemu tolikšna brezbriznost?

Zato, ker imamo kandidate običajno že v naprej izvoljene od takozvanih političnih mašin in volilci mislijo—saj je vseeno... Čemu bi se trudil na volišče, ko pa je že itak vse tako urejeno, da moj glas ne steje in glas nikogar drugega ne, ker "mašina" določi, kdo je ali bo izvoljen in kdo ne.

Ako se skoro 50 odstotkov volilcev ne briga v neštetih volitvah oddati svoj glas—mar je to demokracija?

Ni! Ampak vprašaj volilce pa ti bo odvrnil: "What's the use?" V nekaterih volilnih borbah smo imeli res živahne kampanje. Npr. v Rooseveltovih bojih, in tudi v letih od kar je Truman v predsedstvu. In pa ko je bil Eugene V. Debs posebljenost opozicije proti obemna starima strankama.

Sedaj je voda napredka v socialistem in v ekonomskem smislu v tej deželi Henry A. Wallace.

Največja tragedija je, da Wallace ni že sedaj predsednik. Ako bi šlo pred štirimi leti na konvencijo demokratske stranke po pravici, bi on sedaj bil—in ne bi bil "mrzle" vojne. Kajti Rusija jo noče, a jo vrši, ker jo naša vlada neguje.

Cemu naj katerokoli ljudstvo na svetu sploh želi novo vojno? Niti Španci pod diktatorjem Francom si je ne žele!

Henry Wallace to poudarja in glas zanj je glas za mir in za vzajemnost med narodi.

MILICA DRŽAVE INDIANA, ki je pomagala razbiti stavko električarjev v tovarni Bucyrus-Erie v Evansville, Ind. Milica je prisla scitki skebe in preteplja pikete.

IZ KANSASA

Zadnje čase spet prihajajo pritožbe iz starega kraja, da kitajski kraljev razne reči iz paketov, ki prihajajo kot darila svojcem iz Amerike. Brat mi je pokazal dvoje pisem iz starega kraja, v katerih se sorodniki pritožujejo, da niso prejeli vseh stvari, katerih jim je postal; iz cnega paketa so bile ukradene storjice in iz drugega kavni in pogleg-tega je bilo ukradeno milo (zajfa) iz obes paketov. Torej tisti, ki se je polastil teh stvari, je moral biti precej "umazan," ker je potreboval toliko žajje, in seveda kajiblju temu, da si jo je preskrbel na tak cenem način, čeprav že vedno umazan ker se je pregrasil čez sedno božjo še spkulira z njo na črem trgu, kar bo tudi spadal v kako grešno kategorijo.

Dokler so oblasti odpirale pakete na zadnji pošti, v pričo prejemnika, so ljudje se precej redno dobivali kar jim je bilo poslano; ker pa zdaj, kot se čuje—odpirajo pakete že v Ljubljani, kažejo vsa znamenja, da so uzmivočki tamkaj. Tukajšnji jugoslovanski zastopniki bi naredili dobro delo, če opozore ondotne oblasti na te nove tativine. Nihče rad ne posilja svojcem razne potrebščine če naprej sumi, da ne bo prislo v prave roke. Posebno kaj boljšega ni vedno pošiljat.

Da pa ne bo kdo zaviral, če, poseglej! Takole moralo so ustvarili tamkaj tisti komunisti, ki ne upoštevajo nobene božje zapovedi, naj omenim, da tudi v prejšnji Jugoslaviji, ko je bil še sam prevzeten škof v Ljubljani in na vsaki fari krdele duševnikov, ki so skrbeli, da se je ljudstvo bolj brigalo za duhovne kot posvetne stvari, ni bila sedma božja zapoved prav nič bolj upoštevana. V vsaku pismu, poslanem staršem na pošto Mirno, na Dolenjskem, sem pritožil dolar ali dva in so sledno vse prejeli. Drugače pa je bilo na sednem pošti v St. Rupertu. Kadar sem poslal tja sestri dolar v pismu, je bilo dosledno vselej ukraden, dasi so se Struperci radi ponosali, da imajo lepo cerkev kot je na Mirni. Pisal sem na poštno direkto v Ljubljani in je pomagal. To je bilo še pred vojno. Upati je, da bo tekoča kampanja uspešna. Ampak to bo rešilo problem le začasno. Trajno postaviti list na dobro finančno podlago je pa nemogoče, sicer bi bili to že zdavnaj storili. Da bi zvihali število naročnikov v toliku, da bi saj za silo pokrival stroške, na to ni misliti; enostavno zato ne ker se hitro krči število naših starših naseljencev. V koliko bi rešilo problem če gremo nazaj na štiri strani, v to seveda nimam upogleda; najbrž bi malo zaledlo.

Ustavl sem se pri dobrem podporniku "Proletarca", farmerju Johnu Cizeru. So zelo zaposleni. Pšenice so posejali in potrebuje dežja da bo lahko

Pred nami je spet vprašanje ali problem kako pomagat "Proletarcu" iz finančne stiske. Je to star naš problem, katerega smo že v preteklosti reševali in rešetali na razne načine. Toda, najbolj gotova pomoč je seči v žep v obenem skušati pridobiti tudi druge somišljence, ki cutijo, da jim je delavski list potreben, da store isto. Upati je, da bo tekoča kampanja uspešna. Ampak to bo rešilo problem le začasno. Trajno postaviti list na dobro finančno podlago je pa nemogoče, sicer bi bili to že zdavnaj storili. Da bi zvihali število naročnikov v toliku, da bi saj za silo pokrival stroške, na to ni misliti; enostavno zato ne ker se hitro krči število naših starših naseljencev. V koliko bi rešilo problem če gremo nazaj na štiri strani, v to seveda nimam upogleda; najbrž bi malo zaledlo.

Ribič: Kakšno ribarenje? Kdo pa ribari? Kje so ribe?

Policej: Saj imate trnek v vodi!

Ribič: To še ne pomeni, da ribari Držim samo črva v vodi, da se malo okopa.

Policej: Da vidimo.

Ribič: Je potegnil trnek iz vode, na katerem je visel črv brez rive.

Policej: Vidim. Ampak globo

boste vseeno plačali. Črv nima kopalnih hlač!

P.D.

Oh, ti otroci!

V Amsterdamu je nek slikar slikal na ulici pravljicne koticke starega dela mesta. Ker so ga otroci s svojim vpitjem motili pri delu, je k platnu postavil tablico z napisom: "Na otroke je treba paziti." Toda napis ni imel uspeha, celo obratno, otroci so se začeli zbirati prav ob slikarju.

Tedaj je slikar prišel na dobro misel. Prvotni napis je zamenjal z novim, ki se je glasil: "Vabim gospode glasovce, da bi nadzirali moje delo." Od tega trenutka dolje se pri slikarju ni ustavl niti en otrok.

Res je, ko vidiš tega človeka na odru ter posluša njegove besede—več brez vsakega dvoma, da govoril iskreno, da govoril resno. Ne samo to. Spoznaš, da je to človek, kateri ve za kaj se bori, kateri ve in razume vse opasnost današnjega svetovnega položaja ter v kakšno nevarno pozicijo nas je zavlekla reakcija.

Kdor ga noče razumeti v tem mislim še posebno naše unijeske voditelje—je kot pravi pregovor: "Kogar hočejo bogovi pogubiti, ga najprvo udarijo s slepoto..." Ali zavedno delavstvo bo 2. novembra storilo svojo dolžnost.

Pri nas.

Zelo, zelo me je pred par tedni presunila novica, da je umrl Vincent Cainkar. Brata Cainkarja sem poznal od takrat, ko je bil prvič izvoljen za pred-

JOŠKO OVEN:

RAZGOVORI

Nedavno, ko sem grabil listje ob vrtni poti, mi je prišlo na misel, da je čas, da ponovno obudim svojo kolono. Res je—teden med poletjem in jeseni so mimiši jake hitre. Komaj sem poriml moj zastareli pisalni stroj pod mizo, ga že zopet ponovno vlačim na mizo. Ali mena je prav tako.

Po svetu se mi veliko spreminjalo v tem času. Na Grškem, v Palestini, Kitajski, Indoneziji, Indo-Kini se se vedno tepejo. Sravke so se vedno na dnevnem ročtu tukaj pri nas in v Evropi. Kriza v Berlinu se ni kaj prida zmanjšala, ter ekonomski in politični položaj v Evropi se ni mnogo izboljšal, kljub Marshallovim milijardam—edino eno je ostalo—na katero se opirajo vsemi državniki in politiki in to "the red herring," brez katerega bi se danes težko izhajalo. Tak je torej današnji svetovni položaj. Zelo resen—silno nevaren, ob katerega se zletaleti peščica takozvanih diplomatov, kateri mesto, da ga rešijo—delajo celo stvari naravnost obupno.

Na političnem polju:

Se dolgo, dolgo se ni slisalo toliko suhopernih, praznih ter hrezenih mnenij, pravljic in partizanskih bojev. Star, zelo star argument agitatorjev je, da bi bilo veliko ložje dobiti nove narodnike če bi list prinašal več povestnega, toraj "lahkega gradiva." Da, resnica je, da je to list za izobrazbo, list za mislečitev, ampak kaj pomaga, če ga pa ne more razširiti pod temi pogoji. Morda bi bilo bolje nekaj popustiti na "resnem" gradivu in nadomestiti z povestnim, "lahkim" gradivom. Sicer pa, kot omenjam v začetku, se zavedamo, da je to težak, menda nerešljiv problem. Upam pa, da bomo vsak s svojimi moči pomagali, da bo izhajal "Proletar" še desetletje. Potrebno nam je.

A. Shular

Načni Slavija

Kot vam je že znano, mislim, da ste dobili pisma glede naših financ—je res prišel čas, da načavimo nekaj konkretnega za odprtvo dolga v tiskarni. Resno se je mislilo predno smo se odločili za apel na društvo. Sodružni in prijatelji! Ali je potreben naglašati resnost današnjih časov? Ali je treba omenjati majhno število naših socialističnih in naprednih glasil, katerih nam se preostajajo? Ali bomo pometaли puške v koruzo z gesлом: "Dopolnjeno je!" Ali bomo zaviali rokave vsaj v svoji moči ter postavili naš list na noge?

Proletar je nam potreben. Ce preneha naš list bo s tem umrla ena stran našega naprednega socialističnega dela slovenskih delavcev, katera bi bila nedamostljiva. Vsi naši boji, vse naše tradicije so zvezane v tem listu. Zato ponovno apelamo na naša napredna društva naš storiton, ki storja svojo dolžnost. Društvo Slavija je darovalo iz svoje blagajne v sklad Proletarja sto dollarjev. Upam, da bo imelo veliko posnemalcev.

Dop

PRIPOVEDNI DEL

VLADIMIR NAZOR:

Podzemski Bosna

(Nadaljevanje.)

Kakšno bitje je moj vodnik? Nič več ni podoben starcu.

Brada mu je počrnela, oči mu leskečajo, v roke in noge je postal krepkejši, urnejsi. So trenutki, ko se mi dozdeva, da mama s komaj vidnimi perutmi.

Zdaj bom moral drveti, skoraj leteti za njim, pa mi ne bo težko.

Koliko duplin, globeli in podzemskih dvoran sva že obšla?

Povsod šeletenje vej, žuborenje voda, glasovi ljudi in živali.

Tla pod nama se tresejo in majejo, iz mrakotnih brezen plamte plamenec jezik, dviga se dim. Kriki borečih se, pokanje pušk, grmenje topov.

Vneša se je vojna.

Dva strašna velikana v spremstvu oboroženih ljudi z volčjimi in pasjimi glavami sta vdrila v podzemski svet, da bi požigala hiše, klate žene, starčke in otroke, žela seteve, obirala sadovnjake in trgala vinograde, vdrila v kraljestvo rud, odganjala živino.

Njuno divjanje in njuna požrešnost sta velika. Z mečem se kata, v verige uklepata, z nogami teptata. Toda tla, ki so bila dotelej pusta, mrlza in nepremična, se tresejo; skoraj razbeljena so od vročine; drgetajo in mečejo iz sebe borce, kakršnih še ni videl svet. Mladi so. Opanke nosijo na nogah, rdečo zvezdo na celu.

Borba je huda, sami premiki, porazi in zmage, toda mali zmagujejo. Starci se je pomladil, krila so mu zrasla in začel je z njimi mahati. Od njih piha veter, ki pometa z malimi boriči kakor sever s suhim listjem; dviga jih in meče na velikane, na volčjo in pasjo sodrgo; vsakega izmed njih spreminja v težak kamen, ki prebija kožo, lom kost. Zemlja pa bruha iz sebe nove borce, vedno več jih je, vedno večji so, močnejši in napadnejši.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse sence iz preteklosti.

Vse pod zemljo je postalo enako; ljudje so podobni drug drugemu kakor mrlavljinec mrlavljincu; z enako voljo delajo, enako jedo, na istem soncu se grejejo. In novo sonce sije povsod; planine so razpokane in se sesule; podzemski svet se je prikazal na površju, visoko se je dvignil in se spremenil v še veli-

ča.

Bitka je dobrijena. Mali vlačijo trupila velikanov, volčjo in pasjo crkvino, in jih odstranjujejo; iz jam lezejo borce, vračajo se pa kot delavci. Starci jih vodi in nosi rudarsko orodje.

Kmalu oživi vse podzemlje. Grabilje rožljajo. Motike in lope zvenčijo. Kladiva nabijajo.

Oboki v duplini so počili; tla so se dvignila; sonce je posvetilo.

Novo delo in novo življenje poleže in vre.

Izginili so vsi strahovi, vse

★ ★ KRITIČNA MNENJA, Poročila in razprave ★ ★

Kako boste volili?

Chicago, Ill.—Ali boste volili zase ali proti sebi? Vsak pameten človek bi odgovoril, kakšno neumno vprašanje, ker to bi moral vedeti brez da bi vprašal, da bo vsak, ki ni zrel za naročnico, gotovo volil tako, da bo v njegovem korist v kriti rješevanje otrekom. Če pa to vprašanje do dobra premislimo, pa noben odgovor ravno obraten. Delavej ne marajo, da policijski količki padajo po njihovih glavah, kadar stavkajo za večji kos kruha zase in za svoje otroke. Kadar so volitve pa volijo ravno za tiste, ki pošljajo policijo, da tolč po njihovih glavah in razbijajo stavko. Ljudstvo ne marajo da more večje in večje davke plačevati pri vsaki potrebsčini, ki jo kupi, samo zato, da se Ameriko zgradi v prvorstno militaristično državo, in da se drži na krmilu fašistično in militaristično reakcijo v Grčiji, na Kitajskem, v Turčiji, Italiji itd. Sedaj se z vsi silo pripravljamo, da ponovno oborožimo nemški junkski militarizem in izročimo vladne vajeti v Nemčiji barbarskemu nacizmu, kateri bi mogel biti že davno kaznovan s smrto za zločine, ki so jih delali nad nedolžnimi ljudstvom v Evropi, kakor tudi nad našimi ameriškimi ujetimi vojaki. Sedaj jih naša ameriška vojaška komanda v grupah pomiluje in jih nastavlja na važna vladna mesta. In vse to se dela z isto propagando kot je delal Hitlerjev nacizem, italijanski fašizem in japonski militarizem: "da se ustavi komunizem." Ko je pa prišlo do vojne, je pa trpel v splošnem vse ljudstvo. Samo kapitalizem in militarizem je močnejši in bogatejši kot je bil.

Volilec—delavec, premisli in pretehtaj dobro pred dvanajsto uro, komu boš dal svoj glas! Ce si zato, da se napravi mir med narodi vsega sveta, boš volil za Henryja Wallacea in za celotno Progresivno listo. Ce si zato, da nad 60 let stari ljudje dobijo tako pokojnino, da bodo udobno in brez skrbib živelib do svoje smrti, boš volil za Wallacea in Progresivno listo. Ce si zato, da je vsak naravno razvit otrok upravičen do vsakovrstnega učenja, ki ga veseli in želi, boš volil za Wallacea in Progresivno listo.

Ce si zato, da po ljudstvu imelo sigurnost od zibelke do groba, boš volil za Wallacea in Progresivno stranko.

Volilec—delavec pred dvanajsto uro, ker volilni dan je blizu, dobro premisli, kaj se bo zgordilo s tabo, s svojimi otroci, s twojo družino in z vso civilizacijo, ce pride do prihodnje ali takozvane tretje vojne, kjer bodo padale atomske bombe, se valovili strupeni plini in smrtonosni bacili. In do tretje svetovne vojne, pod današnjo napeto atmosfero lahko pride vsak čas, dokler bodo na krmilu v Washingtonu velekapitalistični

podrepniki, militaristi in Wallstreetari.

Zavedaj se tudi tega, da pod današnjim kapitalističnim sistemom drvimo z veliko brzino, v še večjo in večjo inflacijo, novim davkom, in v največje depresijo. Zavedaj se tudi tega, da republikanska in demokratska kombinacija nas ne bo resila. Reši nas lahko samo ljudska stranka in ta je Progresivna stranka s Henryjem Wallacejem in Glen Taylorjem na čelu. Ker Progresivna stranka je bila organizirana iz ljudstva za potrebe ljudstva in ga rešiti pred pretečo katastrofo, v katero ga vodi republikanska demokratska kombinacija.

Teh par dni, ki jih imamo še na razpolago, delajte, agitirajte in na dan volitev glasujte celotno za Progresivno listo. Druge liste pa pustite pri miru. Le na način boste volili zase, za svojo družino in proti vojni in za lepo bodočnost vsega civiliziranega sveta!

Louis Zorko.

AGNES PASARICH PIŠE

Linden, N. J.—Katka Hrvatin je opisala svoje vtise z obiska v Californiji in drugod po zapadu tako lepo. Veliko je prepotovala v tej obljuhbljeni deželi. Ako bi merili na milje, jaz ne bi daleč zaostala. Märsikaj sem jih prevozila. In jedla težko prisluženi kruh v raznih deželah. Res da nisem bila še v zlati Kaliforniji, a bila sem v marsikaki drugi državi.

Upam, da mi teh omemb Katé Hrvatin ne bo zamerila—saj sva se že srečala v New Jersey, ko se je njena družina preselila v New York in nas tam obiskovala. Prvi je k nam prišel njen soprog Joe. Ko je pozvonil, sem odpela in se je predstavil: "Sem Joe Hrvatin iz Los Angelesa."

"Stopite notri," sem mu rekla. Nato je mesec pozneje prišla k nam tudi Katka in pa njenha hčerka Lillian.

Od takrat smo se za časa njenega bivanja v New Yorku še večkrat srečali. Prišla je k nam sama ali pa z družino. Ob naši 20-letnici društva št. 540 SNPJ so bili tudi med nami in smo se razgovarjali. Seznanili smo se z našimi člani in imeli smo se v takri prijateljski družbi prav dobro. Prihodnje leto 1949 pa bomo obhajali 25-letnico. Vršila se bo v naselbini Elizabeth, kjer se je vršila tudi prej omenjena, na kateri so bili Hrvatinovi navzoči. Tu je bilo to društvo tudi ustanovljeno—namreč l. 1924.

Zato Hrvatinove že sedaj opozjam, naj pridejo tudi na to našo prostavo. Rekla je, da nas je iskala po Ameriki 30 let a končno je nas le našla. In sedaj ve, kje smo. Obe sva bili v St. Louisu, Mo., pa je že tako naneslo, da si nisva dopisovalo ali kakor je že bilo. V St. Louisu sem bila leta 1914. Katka je odšla od tam v Chicago, nato v Kalifornijo, v New York in tako

smo se razpršili.

Letos pa jo vabim k nam. Ako bo v mestnem lagunu močan led, se bova drsalni, na pomlad pa se bova veselile ob krasnih rožah, ki rastejo tukaj. In v družbi bo smeja in veselja da kaj. In vse to nas bo spominjalo na mlada leta. In kaj je lepšega, ko mislite na mladost, ko se drsas pozimi!

Tudi pri nas čitamo razne liste in dopise v njih. Zelo pogremo smo dopsnik, ki jih je nam smrт pobrala. N. pr. Johna Pintarja, Louisa Pavliniča, Josipa Snoja in sedaj Vincenca Čankarja. SNPJ je z njim veliko izgubila, enako z drugimi pionirji, ki jih ni več med nami.

Mnogo je rojakov, ki nicesar ne čitajo. Niti v tedensko Prosveto ne pogledajo. Zato jim morda ni mar, da so zamudili čitat v nji Čainkarjeve članke.

Upam, da se bodo bolj brigali za članke njegovega namestnika, ako bo nadaljeval s takim delom.

Sam članica SNPJ od l. 1914. Pristopila sem v njo v St. Louisu, Mo.

Vincent Čainkar je bil tedaj predsednik društva št. 107. In od takrat sem ga poznala. Časten mu spomin.

Agnes Pasarich.

Slo se je menda zato, v nekakšni tekmi, kateri shod bo boljše obiskan: ali Thomasov, ali Wallaceov. Na Wallaceove shode je bilo treba povsod plačevati visoko vstopnino. Na Thomasovih so bile le kolekte.

In na Wallacejevih shodih je bila udeležba včilic vstopnini, kar je dokaz, od koga ljudje več pricakujejo.

Ni pa vse zlato kar se sveti.

Kajti mnogi izmed onih, ki so v delavskem gibanju bili zmerom z reakcijo, so sedaj za Wallace.

"To ne ustvarja dobre morale,

dasi Wallace k temu ne more pomagati. Njemu je za mir po svetu in za socialno pravičnost.

Razlik med svojimi pristaši pa noče delati.

Tudi o vzgoji bi lahko precej govorili. Naši starši so vzgojili mnogo otrok v zgodnjem mladosti napredno. Toda višja šola pa je spremila v reakcionarje.

Kako bi se moglo temu odpomoci? Ne drugače kot da pridejo šolske uprave in napredne roke. In le tedaj bo šolstvo služilo ne samo v korist učencev temveč blaginji vsega ljudstva.

Koliko so že naši rojaki žrtvovani za vzgojo svojih otrok—večinoma so garali zanje vse življenje. In sedaj—kaj imajo od tega? Namreč starši. In pa delavsko gibanje?

Clovek, ki potuje po naselbini, si v pomenih predstavlja bodočega Hitlerja, to je, ameriškega Hitlerja. Tak Hitler bi namreč ukazal postreliti tudi starše in druge svoje sorodnike.

Tudi spominjaš se marsičesa v dejavnem vremenu. In tako so mi prišli pred oči ljudje, ki so se nekoč norčevali iz socialistične stranke, katera je bila v oni dobi prvoboriteljica za dejavske pravice. Rekli so mi: "Vi ste so let pregozdnji," torej naj bi čakali še to let v borbah za ljudske svobodštine. Pa nismo.

Rekli so nam tudi, da smo kakor godba, ki igra več milij pred parado.

Pa nismo—ker naše delo gre dalje. Agitiramo. Trudimo se. In tako delajo napredni ljudje od nekdaj.

Kdo pa je povzročil vse to gorje po svetu? Mar ne kapitalizem?

Sedaj pa se izgovarja za nadlege nad radikalce.

Isti večer ko sem to pisal sem bil povabljen tudi v Carnegie Hall, v Pittsburghu, da naj predam poslušati Normana Thomasa. Šel sem tja. Vstopnine ni bilo in nekdo jo je moralne plačati—namreč stroške.

Propaganda opojnih sredstev

Vladni uslužbeni nasogramno stanje

Uslužbeni zvezne vlade, da je

je uslužbeni posameznih držav ameriške unije ter okrajnih in občinskih nameščencih na stanju vsoto eno milijard dve sto milijonov dolarjev vsak mesec, ali milijon dolarjev na mesec več kakor pa med vojno na svoji najvišji točki v zgodovini te dežele.

Seveda mnogi vladni uslužbeni prejemajo plačo tudi zaslujijo, a na milijone dolarjev pa gre takim uradnikom, ki le ečke prejemajo ne da bi kaj delali zanje.

Odsotnost z dela v industriji tako nizka

Niti v tedensko Prosveto ne

je odsotnost z dela v industriji tako nizka

za vse delne, kar je odvisno od

čim je delo. Ničesar ne kaže, da

je delo v industriji tako nizko

za vse delne, kar je odvisno od

čim je delo. Ničesar ne kaže, da

je delo v industriji tako nizko

za vse delne, kar je odvisno od

čim je delo. Ničesar ne kaže, da

je delo v industriji tako nizko

za vse delne, kar je odvisno od

čim je delo. Ničesar ne kaže, da

je delo v industriji tako nizko

za vse delne, kar je odvisno od

čim je delo. Ničesar ne kaže, da

je delo v industriji tako nizko

za vse delne, kar je odvisno od

čim je delo. Ničesar ne kaže, da

je delo v industriji tako nizko

za vse delne, kar je odvisno od

čim je delo. Ničesar ne kaže, da

je delo v industriji tako nizko

za vse delne, kar je odvisno od

čim je delo. Ničesar ne kaže, da

Prispevki v sklad za ohranitev 'Proletarea'

PRVI IZKAZ

CALIFORNIA

El Cajon: Peter Benedict \$25.

Foothills: Louis Parkel \$1, John Pečnik \$2, postal John Pečnik.

San Francisco: Dr. št. 304 SNPJ \$10, članji \$10. Poslala Anna Štih.

Santa Ynez: M. J. Reading \$3.

COLORADO

Aquilar: Dr. št. 381 SNPJ, \$5.

Mat. Harris: Anton Dolinar \$2.

Pueblo: Joe Zubakovec \$1. (Postal John Stonich.) Mary Hochvar \$2.

ILLINOIS

Chicago: Frank Aleš \$2, Katy Hrvatin \$2, M. Videgar \$2, Donald Lotrich \$25. Leo Poljak (Cleveland, O.) \$5. Anna Borstnik 75c.

Jos. Oblak \$1.50, Angela Ferme \$2.

Pe. \$1: Neimenovan, Neimenovan, John Borse.

Johnston City: Paul Cempire \$5.

Springfield: J. Ajdich \$2, postal Jos. Ovca.

INDIANA

Beech Grove: John Terček \$2.

Cinton: Dr. št. 50 SNPJ \$5, postal Mary Spandal.

KANSAS

Aransas: John Kunzel \$2, postal John Shular.

West Mineral: Mary Marolt \$1.20.

MICHIGAN

Dearborn: Mary Knez \$1.

Detroit: Jos. Korsic postal \$14.

Prispevki so: Jos. in Anna Koss,

\$2. Anton Stifler \$1. Jos. Korsic \$1.

Jos. Kotar \$5 in še \$5 namesto ven-

ča za pokojno Frances Babich.

MINNESOTA

Aurora: Dr. št. 111 SNPJ \$5, postal Julia Modetz. Dr. št. 43 SNPJ

Iz SANsovega urada

3424 W. 26th St., Chicago 23, Ill.

PRISPEVKI V POMOC AMERISKEMU SLOVANSKEMU KONGRESU
zbrani od delegatov slovenske sekcije 25. septembra 1948, ob prilici 4. zborovanja Ameriškega slovanskega kongresa v Chicagu, Ill.

Darovali so:	
Podružnica št. 1, SANS, Detroit, Mich.	\$ 10.00
" " 2, " Chicago, Ill.	10.00
" " 3, " Pittsburgh, Pa.	10.00
" " 25, " Chicago, Ill.	20.00
" " 54, " Chicago, Ill.	5.00
" " 56, " Milwaukee, Wis.	5.00
Podružnice SANs, v New Yorku, N. Y.	
Društvo št. 1, SNPJ, Chicago, Ill.	
" " 3, " Johnstown, Pa.	10.00
" " 102, " Chicago, Ill.	15.00
" " 104, " West Allis, Wis.	5.00
" " 121, " Detroit, Mich.	10.00
" " 192, " Milwaukee, Wis.	5.00
" " 289, " Tire Hill, Pa.	10.00
" " 427, " Coverdale, Pa.	25.00
Federacija društva SNPJ za zapadno Penns.	
Progresivne Slovenke, krožek št. 8, Milwaukee - West Allis, Wis.	
Progresivne Slovenke, krožek št. 9, Chicago, Ill.	
Progresivne Slovenke, krožek št. 10, Johnstown, Pa.	
Slovenski narodni dom (John R. Street) Detroit, Mich.	
Zenski odsek Slovenskega narodnega doma, Detroit, Mich.	
Skupna slovenska društva Velikega New Yorka	
Društvo št. 557, I.W.O., Brooklyn, N. Y.	
Prijatelji društva sv. Alojzija, Conemaugh, Pa.	
Postojanka Amer. slovanskega kongresa, Johnstown, Pa.	
Klub Wallace for President, Johnstown, Pa.	
Etbir Kristian, Grand Haven, Mich.	
John Pollock, Cleveland, Ohio.	
Josie Zakrajšek, Cleveland, Ohio.	
Frank Japich, Chicago, Ill.	
Donald J. Lotrich, Chicago, Ill.	
Joseph Oblak, Chicago, Ill.	
Louis Zorko, Chicago, Ill.	
Alojzija Barut, St. Louis, Mo.	
Ciril Medved, St. Louis, Mo.	
Theresa Speck, St. Louis, Mo.	
Mary Vidmar, Johnstown, Pa.	
Anton Zornik, Herminie, Pa.	
Slovenski ameriški narodni svet, Chicago, Ill.	
	100.00
	\$512.00

Ob isti priliki so delegati in delegatini darovali v spomin po konjega Vincent Cainkarja vsoto \$28.55, in namesto cvetlic, se je ta znesek izročil br. John Pollacku za obrambo svobodnega tiska.

MIRKO G. KUHEL, gl. tajnik SANs.

Važnost predsedniških volitev v tem letu

F. A. VIDER, predsednik SANs

Tako važne predsedniške volitve za ameriško ljudstvo kot v tem letu najbrže še nismo imeli od Lincolnove dobe, zato je dolžnost slehernega volilca, prej ko se odloči komu bo oddal svoj glas, da se temeljito sezrani s programom političnih strank.

Danes ravno tako sistematično naši vladarji, kakor so nazici v Nemčiji pod Hitlerjevim vodstvom, pripravljali po flagi drugi svetovni vojni, tudi oni v tem delu poslagajo priprave za zanetitev tretjega svetovnega požara, kateri je lahko poslej. Vse, kar slepo ne služi njihovi propagandi in interesom zagovornikov brez omejenega izkorisčanja ljudskih mas; ki obsoja kratenje civilnih svobod in ameriškemu ljudstvu, ki kritizira preganjanje tistih državljanov, ki imajo pogum povestiti ljudstvu resnico, je postavljeno na javni tribunal in pobarvanos komunističnim strašilom. Ako nisi hlapčevski ponjen in zadovoljen z vsem, kar servira demokratsko-republikansko koalicijo, ter mogočni denarni in trgovski interesi, tedaj si smatran, kot nevaren prekučuh, nelojalem državljan republike. Toda te vrste strašila ne plašijo poštenih in razsodnih državljanov, kar potrjujejo sijajno obiskani Wallaceovi shodi, za katere je treba tudi plačati vstopino in končno pri se kaj prispevati v kampanjski sklad. To je najboljši odgovor tistim, ki hočejo s šovinističnim strupom zanetiti v delovskih vrstah sovraštvo in prepričati.

Največja tragedija za ameriško delavstvo, posebno pri letošnjih volitvah, je v tem, ker glavni načelniki vodstva strokovno organiziranega delavstva ne služijo delavstvu, ampak tistim, zoper katere se je delavstvo organiziralo v obrambo svojih pravic. Izjem pri glavnih predsedniških unij ni nobenih, pa če tudi je predsednik rudarske unije, John Lewis, na konvenciji svoje organizacije udaril po svojih kolegih. Lewis je udaril tudi po Trumanu na eni strani, na drugi je po "kadil" predsedniškemu kandidatu republikanske stranke, Deweyju, kateri je pa njegovo kadilo odklonil in Lewisu povedal, da je za Taft-Hartleyev akt.

Bratje, sestre in rojaki! Če hočete dobro sami, sebi in svojim otrokom, kakor ameriškemu narodu vobče, tedaj boste storili svojo dolžnost 2. novembra.

Naročite si prihodnji letnik Ameriškega državnega kaledarja!

Prispevajte v sklad za ohrajanje Proletarca!

Vesti Iz New Yorka

New York, N. Y.—Ameriški Slovenci smo res tako povezani med seboj, kakor da je Amerika mala Slovenija. Velike razdalje nas nič ne motijo. Ako se v tem sli onem krajcu sprosi dobra ideja za to sli ono koristno stvar, dobi takoj odnev in z najrazličnejšimi krajev dežele. Ravno tako ako brigata v zanima čitatele naših listov kaka posebna stvar o kateri so čitali v enem ali drugem listu. Ni dolgo tega, ko je neka ženska zelo trpela na kolcanju—ameriški dnevniki so pisali o tem, bilo je na radiju in tudi v nekaterih naših listih. Takoj so se doble med namji rojakinje, ki so zelo ženski pomagali. Pisale so listu, ki je prinesel vest in navedle kaj bi koristilo, ena od rojakinj pa je dala ime in naslov zdravnika, ki je v podobnem slučaju bolniku uspešno pomagal. Vse te informacije so bile odpolane na pristojno mesto in so znabili tudi kaj koristile.

To je en primer, ki kaže kako pažno naši ljudje sledi pisanju naših listov in kako jih ti povezujejo med seboj. Omenjeni primer hkrati odraža dobrošrenost naših ljudi, ki so pripravljeni pomagati svojemu bližnjemu v nesreči, pa če je naše krv ali ne. To so doslej v veliki meri pokazali v nudjenju pomoči svojim ljudem tam preko in po možnosti so pripravljeni pomagati tudi zdaj ako se gre za dobro stvar. O tem sem se prepričala ko sem pred nedavnim apelirala v treh naših listih za prispevke s katerimi bo naš Jugoslovanski ženski odbor nakupil raznih državnih potrebščin in blaga za otroške domove v Jugoslaviji. Tozadevno prošnjo je omenjeni newyorški odbor prejel od tov. Dedjer od Jugoslovanskega rdečega križa.

Apolonija Lusbi izraža upanje,

da bom mogle z ladjo "Radnik"

odposlati čimveč potrebščin in

zravi, da je z zanimanjem čita-

la poročilo o newyorških prista-

nih delavcih, ki niso hoteli

nakladati blaga na "Radnik" po-

dolgih mesecih. Moje pakete so

prejeli v nekaterih slučajih po-

pretek 6 mesecov in več).

Apolonija Lusbi izraža upanje,

da bom mogle z ladjo "Radnik"

odposlati čimveč potrebščin in

zravi, da je z zanimanjem čita-

la poročilo o newyorških prista-

nih delavcih, ki niso hoteli

nakladati blaga na "Radnik" po-

dolgih mesecih. Moje pakete so

prejeli v nekaterih slučajih po-

pretek 6 mesecov in več).

Apolonija Lusbi izraža upanje,

da bom mogle z ladjo "Radnik"

odposlati čimveč potrebščin in

zravi, da je z zanimanjem čita-

la poročilo o newyorških prista-

nih delavcih, ki niso hoteli

nakladati blaga na "Radnik" po-

dolgih mesecih. Moje pakete so

prejeli v nekaterih slučajih po-

pretek 6 mesecov in več).

Apolonija Lusbi izraža upanje,

da bom mogle z ladjo "Radnik"

odposlati čimveč potrebščin in

zravi, da je z zanimanjem čita-

la poročilo o newyorških prista-

nih delavcih, ki niso hoteli

nakladati blaga na "Radnik" po-

dolgih mesecih. Moje pakete so

prejeli v nekaterih slučajih po-

pretek 6 mesecov in več).

Apolonija Lusbi izraža upanje,

da bom mogle z ladjo "Radnik"

odposlati čimveč potrebščin in

zravi, da je z zanimanjem čita-

la poročilo o newyorških prista-

nih delavcih, ki niso hoteli

nakladati blaga na "Radnik" po-

dolgih mesecih. Moje pakete so

prejeli v nekaterih slučajih po-

pretek 6 mesecov in več).

Apolonija Lusbi izraža upanje,

da bom mogle z ladjo "Radnik"

odposlati čimveč potrebščin in

zravi, da je z zanimanjem čita-

la poročilo o newyorških prista-

nih delavcih, ki niso hoteli

nakladati blaga na "Radnik" po-

dolgih mesecih. Moje pakete so

prejeli v nekaterih slučajih po-

pretek 6 mesecov in več).

Apolonija Lusbi izraža upanje,

da bom mogle z ladjo "Radnik"

odposlati čimveč potrebščin in

zravi, da je z zanimanjem čita-

la poročilo o newyorških prista-

nih delavcih, ki niso hoteli

nakladati blaga na "Radnik" po-

dolgih mesecih. Moje pakete so

prejeli v nekaterih slučajih po-

pretek 6 mesecov in več).

Apolonija Lusbi izraža upanje,

da bom mogle z ladjo "Radnik"

odposlati čimveč potrebščin in

zravi, da je z zanimanjem čita-

la poročilo o newyorških prista-

nih delavcih, ki niso hoteli

nakladati blaga na "Radnik" po-

dolgih mesecih. Moje pakete so

prejeli v nekaterih slučajih po-

pretek 6 mesecov in več).

Apolonija Lusbi izraža upanje,

da bom mogle z ladjo "Radnik"

odposlati čimveč potrebščin in

zravi, da je z zanimanjem čita-

la poročilo o newyorških prista-

nih delavcih, ki niso hoteli

nakladati blaga na "Radnik" po-

dolgih mesecih. Moje pakete so

prejeli v nekaterih slučajih po-

</div

Skipping Around

By Skippy

Oil, Shoe Trusts Extend Influence

OIL COMPANIES FEARFUL

PRAGUE, Czechoslovakia (CNS)—Major oil companies are fearful of co-ops' possible influence in the oil industry, declared J. M. Davidson, president of the Scottish Co-op Wholesale Society, when the Congress of Int'l Co-op Alliance discussed the need for United Nations to administer the world's oil reserves.

Said Mr. Davidson: "The fact that observers from major oil companies sat in the galleries at the Zurich Congress of the ICA when matters affecting oil were under discussion is admission enough that they are fearful of the influence that co-operatives may be able to exert in the oil industry. The oil combines are impressed and disturbed by the fact that the efforts of co-operatives to place the administration of oil under the United Nations have been more effective in high places than most of us realize."

PRICES' FIXED IN CANADA

OTTAWA, Can.—Uncle Sam's shoe monopoly has extended its tentacles across the border and apparently comes pretty near fixing the price of every pair of shoes worn by Canadians.

That's the charge made by O'Neill O'Higgins, ace official of the Wartime Prices and Trade Board, at hearings on the high cost of living being held by a royal commission, which is about the highest government investigating body in the Dominion. The probe has been taken up where a special committee of the House of Commons left off when Parliament adjourned.

Profits Go To Germany

Two inconspicuous news items have important meaning for the American people.

One is a report that American businessmen increased their foreign investments by \$8 billion in 1947, to a total of nearly \$29 billion.

The other is a statement by General Lucius D. Clay, American military governor in Germany, that the ban on foreign investments in Germany may soon be lifted.

In short, American industrialists and financiers are again doing what they did after the First World War—taking billions in profits from the American people, and sending the money abroad to build up industries to compete with the products of American workers.

Serious Series

In Ohio, PAC took advantage of the high fever pitch over the Cleveland Indians' final drive to the American League pennant.

Registration handbills—"Don't Strike Out on Election Day"—were handed out at the stadium to the 80,000 who attended daily. The brewery that broadcast the games agreed to include spot registration announcements. Five sound trucks cruised the city. Airplanes trailed banners over the city.

WHERE TRUMAN BLUNDERED

K. M. LANDIS II in The Chicago Sun-Times

LOGANSORT, Ind.—I CAN'T HELP BUT feel sorry for President Truman. Whenever he tries to act like a President, he gets into hot water.

Everybody remembers what happened two years ago when he okayed Henry Wallace's speech on foreign policy without asking permission from the State Department.

It embarrassed Sec. Byrnes so much in Paris that Truman had to kick Wallace out of the cabinet in order to get back in good standing.

The same thing has happened again, except this time it is Sec. Marshall who has been embarrassed in Paris. And now there is no one for Truman to fire but himself.

What caused the President to think he could intervene in our foreign policy is a mystery that has not yet been explained.

When he asked for free radio time to make a "non-political" address of international significance, the networks were highly suspicious. So they demanded details, and received the astonishing information that the President intended to send Chief Justice Vinson as his personal emissary on a peace mission to Moscow.

As a rule, Presidents don't use

50% of Government Budget Goes Toward Expenses of Cold War

THE COLD WAR has its economic side which does not make the headlines. But the economics of the cold war affect the living standards of workers and their families.

To begin with, there is the cost of the cold war in dollars-and-cents which come out of the pockets of the American people. In the 1949 fiscal year—the 12 months starting July 1, 1948—the direct and indirect costs of the cold war will run about \$21 billion. That is 50 per cent of the total government budget. If the cost of past wars is added to the cost of the cold war, the total amount runs to 80 per cent of the budget for the 1949 fiscal year.

◆◆◆

A BREAKDOWN of the costs of the cold war in terms of their impact on the average citizen and his family shows that the cost to each man, woman and child is about \$150 a year. For a family of four that means \$600 a year is being spent for the cold war instead of being used to improve their living standards.

The average worker in manufacturing industry today is making something like \$2,700 a year. If the \$600 were given to him in the form of a wage increase, he would get a boost of 22 per cent.

◆◆◆

MOREOVER, the worker and his family have to pay higher prices because of the cold war. Inflation went into a third whirl of price increases in mid-1947, following announcement of the Marshall Plan. The third round of inflation cost the American people 15 billion dollars a year in price increases.

That breaks down to more than \$100 per person, or over \$400 per family. Adding the burden of the cold war to the cost of its inflationary consequences, we find that the total comes to about \$1,000 a family. That much money is coming out of their pockets to pay for the cold war and inflation, instead of being used to buy more food and clothing, better housing and

NEAT STORY

Pat and Mike were drinking whiskey when Pat noticed that Mike kept his eyes closed.

Says Pat: "And why do you keep your eyes shut while drinking?"

Mike replied: "Well, it's this way, Pat, when I keep my eyes open I see the whiskey—it makes my mouth water—and I like my whiskey straight!"

LATE'S FOIBLES

Life for some begins at 40, while others by that time have gone largely to waste.

Last year the average worker was off 9.6 days, with 6.5 accounted for by illness or personal off-the-job accidents. That's keeping the nose to the grindstone. What was the boss' absentee record?

"My daughter's learning to play the harp," replied William.

"But what's that got to do with it?"

"Well, I'm not so keen on going to Heaven as I was!"

HIS REASON

"I haven't seen you at church lately, William," said the preacher.

"What's the matter?"

"My daughter's learning to play the harp," replied William.

"But what's that got to do with it?"

"Well, I'm not so keen on going to Heaven as I was!"

Welcome Home!

Britain's Socialized Medicine Popular Among People, Doctors

Leaders of the American Medical Association and other opponents of health insurance have been conducting an unscrupulous "smear" campaign against the new system of "free medical care for all" set up by Britain's Labor government. In speeches and articles, they are claiming the British plan has "broken down."

EMBARRASSING PREDICAMENT

When Thomas E. Dewey went to Portland to talk about conservatism, Oregon's Republican Governor, John H. Hall, was kept discreetly out of sight. Hall had just sold 5,818,000 board feet of ponderosa pine timber on school lands to buyer represented by Oregon's Republican national committeeman. The price was \$18 a thousand feet. Leading lumbermen and foresters maintained that the state should have received at least \$35 a thousand feet, and Hall was advised not to board the Dewey victory special lest he embarrass his party's presidential nominee, who had made a fervent pledge to preserve the forests, rivers, and wild life of the Columbia River Basin.

—The Nation.

Plans For A Labor Draft

Ever since the First World War, a group of wealthy men known as the "Plattsburgh crowd" has been working for conscription in both war and peacetime. They finally won a partial victory this year when Congress passed the draft act, and they will soon spring further plans on the American people.

The plans have been prepared by the National Security Resources Board, set up two years ago under the "military merger" act, which put the armed forces under unified control and made far-reaching changes which are little known to the public.

Few Americans could name a single member of the National Security Resources Board, but they will hear more about it soon, when it lays before Congress a "mobilization" program which includes everything the "Plattsburgh crowd" ever dreamed of, including a "labor draft" which would put workers and their wages under iron-clad control in wartime.

Boon to Young Doctors

Druigists "never did so much business," since doctors' prescriptions they fill are paid for by the government.

One of the major benefits has been to young doctors. "No longer need they go into debt to buy a practice from a retiring physician," the article revealed.

They're assured plenty of business on their own, though on one condition—that they go to those areas where the need is greatest.

I went to the printery with our editor on Monday afternoon. The pages had been made up, and the paper "put to bed" at the same time as usual.

After making sure that the papers had been mailed we contacted the main post office. After many repetitions of our dilemma to the wrong guys, we finally got in touch with one of the "higher ups" and were told that things were very much "clogged up" on the 5th floor of the main post office. We were to be notified when the congestion would be relieved.

Thursday afternoon came, and with it, the paper. And a little later—the telephone call confirming the relieved condition of the post office. So, although a few false accusations had been made, everything is under control now, and we are functioning as usual.

The post office department is swamped with election literature. Bundles and bundles of the stuff are delivered every day, in last-minute efforts to rush through campaigns. When this condition is remedied, the rush for Christmas packages will bury the post office, so you can't tell what'll happen next to your mail.

The unique thing was the letter-writing campaign. Big shots in New York were persuaded to write to their little-shot associates in Oregon; lawyers to lawyers, doctors to doctors, businessmen to their opposite numbers.

And then this:

"The bankers—headed by Winthrop Aldrich—were especially energetic, as one man put it, 'They really put the screws on the boys in Oregon.'

Winthrop W. Aldrich is chairman of the board of Chase National Bank. He is a highly influential figure in financial circles and in the past has had great influence in government policy. When Mr. Aldrich and his crowd "really put the screws on," that means something, as any little banker and businessman can tell you, and some not so little.

Federal, state and local governments now have a combined monthly pay roll of \$1,200,000,000, a rise of \$1,000,000 from the wartime peak. This doesn't include military personnel.

I envy no man that knows more than myself, but pity them that know less.—Sir T. Browne.

Just Things

By Clarence Zaitz

"I was once a 98-lb. weakling, but after trying . . ." That sentence is a part of advertisements about weak little men who, after taking a body building course, became strong enough to whip the bully that swiped their girl.

I've seen a new angle to this, and I'm telling you, it really surprised me. Maybe it isn't brand new, but it is the first time that I had ever noticed it.

In the comic section (yes, I read the comics) of a local paper there appeared an ad with the heading, "I was once a 7½-pound weakling."

The first picture shows a puny little fox terrier romping on the beach with his girlfriend, a petite pekingese. They run into a large, rough-looking bulldog with bulging muscles. Naturally the pekingese left her puny friend for this new discovery.

Our poor little fox terrier could do nothing, being the weakling that he was.

While sulking over the problem at home, he happened to "notice an ad in the paper" for a certain dog food. It advertised something like those body-building buildings. "Why be a weakling? Eat our dog food and be strong."

So, our hero tried the prescribed dog food, and the next week at the beach he got rid of the bully that had stolen his girl. Naturally his former girl friend just adored that, and they were both happy because the terrier had switched to a new type of dog food and had built up his muscles.

Last Wednesday afternoon people began to wonder what happened when they didn't find their PROLETAREC in the afternoon mail. Thursday morning, and still no paper, and our office was receiving numerous complaints and accusations.

I went to the printery with our editor on Monday afternoon. The pages had been made up, and the paper "put to bed" at the same time as usual.

After making sure that the papers had been mailed we contacted the main post office. After many repetitions of our dilemma to the wrong guys, we finally got in touch with one of the "higher ups" and were told that things were very much "clogged up" on the 5th floor of the main post office. We were to be notified when the congestion would be relieved.

Thursday afternoon came, and with it, the paper. And a little later—the telephone call confirming the relieved condition of the post office. So, although a few false accusations had been made, everything is under control now, and we are functioning as usual.

The post office department is swamped with election literature. Bundles and bundles of the stuff are delivered every day, in last-minute efforts to rush through campaigns. When this condition is remedied, the rush for Christmas packages will bury the post office, so you can't tell what'll happen next to your mail.

Dollar Worth Only 50c; Lowest in History

NEW YORK—(FP)—That dollar bill in your purse is worth less today than ever before in the history of the U.S. It will buy only as much as 55c did before the war.

Half the nation's families are falling substantially behind in the race to match incomes and living costs. If inflation wins, living standards will plummet, production will fall and millions of workers will find themselves jobless.

I envy no man that knows more than myself, but pity them that know less.—Sir T. Browne.